

gosse på allt vis förstå af sig själv då
hennes ansikte ju är suverent och det
vare förfärligt om något hände honom
med det att nog icke tiller för att tälla
honom ifrån allt umgänge nu när
han är en fullt utbildad man.
Egentligen är han hoard man Rallar
tråkj - börjar aldrig själv att tala
och ser litet slapp ut. Men sin
far men har på samma gång
dennes oumlja charme - förhåll
i röst ty och händer och en
nästan oförklarad vordhet - Namnet
Gustaf Adolf, detta som för
Romma eller somstans hjertan att
klappa passat honom i åtminstone
nu. Måtte han en gång Romma att
Romma vara det med högt hufvas
och Romma oss att minnas hans
store namne. Kroupinussan
hade samma vackra titell som
på den stora fotografen vi fäll.
Hon är så solbränd att hennes